

Liturgický program

PONDELOK 26. február
Svätý Porfyrios. Aliturgický deň
17.00 Posvätný ruženec a Akatist ku Kristovým strastiam

UTOROK 27. február
Prepod. a vyznávač Prokop Dekapolita
Flp 2, 12 – 16, zač. 241; Mt 10, 31 – 11,1, zač. 38 (HS: 156; PZ: 111)
17.30 + Miroslav Marton

STREDA 28. február
Prepodobný a vyznávač Bazil
Služba VPD: Gn 7, 6 – 9; Prís 9, 12 – 18; (MM: 20, 51)
17.30 + Božena Chomjaková

ŠTVRTOK 29. február
Prepodobný Kassián
Kol 3, 4 – 11, zač. 257; Mt 7, 24 – 8,4 zač. 24 (HS: 159; PZ: 114)
17.30 za zdravie a požehnanie rodiny Slobodníkovej

PIATOK 1. marec
Prepodobná mučenica Eudokia
Služba VPD: Gn 8, 4 – 21; Prís 10, 31 – 11, 12; (MM: 21, 43, 49)
17.30 za zdravie a požehnanie členov Ružencového bratstva

SOBOTA 2. marec
Tretia zádušná sobota. Hieromučeník Teodot
Hebr 10, 32 – 38a, zač. 325; Mk 2, 14 – 17, zač. 8 (HS: 162; PZ: 116; HP: 117)
07.00 + za zosnulých zapísaných v Knihe hramôt

NEDEĽA 3. marec
3. pôstna nedeľa – Krížupoklonná Muč. Eutropios, Kleonik a Bazilisk
Hebr 4, 14 – 5, 6, zač. 311; Mk 8, 34 – 9, 1 zač. 37; (HS: 150, 211; PZ: 104, 174); 7. hlas
11.00 hod.

PONDELOK 4. marec
Prepodobný Gerasim od Jordána
Aliturgický deň
17.00 Posvätný ruženec a Veľkopôstny moleben

UTOROK 5. marec
Mučeník Konón
1 Kor 1, 18 – 31, zač. 125; Mt 13, 24 – 30.36b – 43 zač. 38 (HS: 156; PZ: 111)
17.30 + Milan Murín

STREDA 6. marec
Štyridsiati dvaja mučeníci z Amoria
Služba VPD: Gn 9, 18 – 10, 1; Prís 12, 23 – 13, 9; (MM: 22, 50, 23)
17.30 + z rodiny Matysovej a Rusinkovej

ŠTVRTOK 7. marec
Hieromučeníci z Chersonu Bazil a spol.
Gal 2, 16 – 20 zač. 203; Mt 25, 14 – 30 zač. 105 (HS: 159; PZ: 114)
17.30 + Štefan Turčík

PIATOK 8. marec
Prepodobný vyznávač Teofylakt
Služba VPD: Gn 12, 1 – 7; Prís 14, 15 – 26; (MM: 23, 44, 53)
17.30 na úmysel darcu

SOBOTA 9. marec
Štyridsiati svätých mučeníci zo Sebastey
Hebr 6, 9 – 12, zač. 313; Mk 7, 31 – 37, zač. 31; (HS: 365; PZ: 344)
07.00 + Imrich Baran

NEDEĽA 10. marec
Štvrtá pôstna nedeľa – Jána Klimaka
Hebr 6, 13 – 20, zač. 314; Mk 9, 17 – 31, zač. 40; (HS: 152, 188, 212; PZ: 106, 145, 175); 8. hlas
11.00 hod.

zdroj: Slovo

FARSKÝ HLÁSNÍK

Farnosť Narodenia Presvätej Bohorodičky v Ľubovci **4/2024**

Odpustenie hriechov

Mk 2, 1 – 12

Cesta na západ je názov jednej z kníh mladého českého katolíckeho kňaza. Volá sa Štepán Smolen. Ešte na začiatku jeho seminárnych čias ho natoľko oslovil život svätej Terézie z Lisieux (Terezky od Dieťaťa Ježiša), že sa cez prázdniny vydal so súhlasom svojho spovedníka aj biskupa na púť peši z Litoměřic do Lisieux vo Francúzsku. Nocoval na farách najprv v samotnom českom pohraničí, potom v Nemecku, Luxembursku, až do francúzskeho Lisieux. Na každej fare sa tiež pýtal, či sa vo farnosti spovedá a koľko ľudí prichádza na spoveď. Až na výnimky bola väčšina odpovedí negatívna a podobali sa navzájom jedna druhej. V istom meste na otázku, či ľudia prichádzajú na spoveď, domáci kňaz otec Oliver odpovedal: „Ano, tak päť-šesť. Viac penitentov za rok nemám. Viete, ja si ešte pamätám na tie nekonečné rady pri spovedniciach, ale potom prišla sexuálna revolúcia a pred ‚búdkou‘ bolo zrazu prázdno. Pokiaľ by bol ten rituál pre ľudí naozaj oslobodzujúci, určite by sa ho nevzdali tak ľahko. V skutočnosti to bolo bremeno, ktoré radi odhodili. Napokon, na ľahké hriechy spoveď nepotrebujú a ťažké hriech, ten je skoro nemožné spáchať. To by muselo byť premyslené slobodné jednanie proti Bohu vo vážnej veci. A komu sa niečo také podarí? Viete, sám mám so sviatosťou zmierenia problém. Prečo by som mal stále niekomu opakovať svoje hriechy. Pán ich pozná.“

Aký je váš vzťah k svätej spovedi? Aký pohľad na ňu máte? Je naozaj taká dôležitá? Udalosť nedeľného evanjelia nám pomáha vidieť a spoznať Boží pohľad na dôležitosť odpustenia hriechov. Ježiš vošiel do Kafarnauma. Ľudia sa dopočuli, že je v dome, a zišlo sa ich toľko, že nebolo miesta ani predo dvermi. Keď tam prišli s ochrnutým človekom a na lôžku ho cez otvor v streche spustili priamo pred Ježiša, zareagoval tak, že všetkých prekvapil: „Synu, odpúšťajú sa ti hriechy.“ Ochrnutý človek (ležiaci) je neschopný čokoľvek samostatne urobiť. Je svojím spôsobom neschopný života. A Ježiš rieši jeho hriechy, nie telesnú neschopnosť. Jedna skupina ľudí je pohoršená, druhá prekvapená.

Minulý štvrtok sme viacerí kňazi navštívili nášho spolubrata, kňaza Patrika vo farnosti Dlhé Klčovo a modlili sa zaňho. Má rakovinu. V obývačke na fare ležala na posteli polovica z neho. Zišlo sa nás deväť. Stáli sme okolo postele a siedmi sme mu udeľovali sviatosť pomazania chorých. Všade na stenách viseli väčšie či menšie fotografie rodiny z rôznych spoločných výletov. On s manželkou a ich päť detí. Čo si myslíte, chceli sme preňho duchovné, alebo telesné uzdravenie? Každý z nás túžil vo tom, aby ho Boh uzdravil nielen duchovne, ale aj telesne. My o tom však nerozhodujeme. Ešte skôr, než sme sa začali s pomazaním, sme povedali Bohu: „Pane, ty si ten, kto vie, čo je pre Patrika najlepšie. To nie je alibi, keď modlitba nedopadne tak, ako to chceme. To je jednoducho pravda.“

Prvé tri storočia boli časom prenasledovania kresťanov a mnohých mučeníkov. Vydávali svojou smrťou svedectvo lásky ku Kristovi. Možno je toto storočie, v ktorom žijeme, časom, kedy je znova náš postoj k smrti a odchod z tohto života väčším svedectvom pre svet, ako zázrak uzdravenia. Takto svedčiť pokojom, vyrovnanosťou a dôverou v Božiu milosrdnú dobrotu je však možné len vtedy, keď žijeme svoj život v jednote s ním. V jednote, ktorej neprekáža hriech. Nie preto, že sme takí dokonalí, ale preto, že mu naše hriechy s ľútosťou vyznávame.

otec Marek

► **Liturgický poriadok počas Veľkého pôstu.** V čase Veľkého pôstu sú dni od pondelka do piatka aliturgické, to znamená, že správne by sa nemala sláviť Liturgia sv. Jána Zlatoústeho. Táto zmena sa bude do našich farností zavádzať postupne. V Ľubovci sa v pondelky večer budeme okrem ruženca striedavo modliť niektorú z kajúcich pobožností. V stredu a piatky slúžime liturgie vopred posvätených darov. V utorok a štvrtky budú zatiaľ aj Liturgie sv. Jána Zlatoústeho. Počas nedeľ Veľkého pôstu sa slávia Liturgie sv. Bazila Veľkého.

► **Križová cesta.** Každú nedeľu Veľkého pôstu popoludní o 15.30 hod. bude Korunka k Božiemu milosrdenstvu a po nej pobožnosť križovej cesty.

► **Prvý piatok.** Tento týždeň je prvopiatkový. Spovedať budem ako obvykle. V piatok dopoludnia od 8.15 bude spoveď chorých a popoludní od 16.00 bude spoveď v chráme.

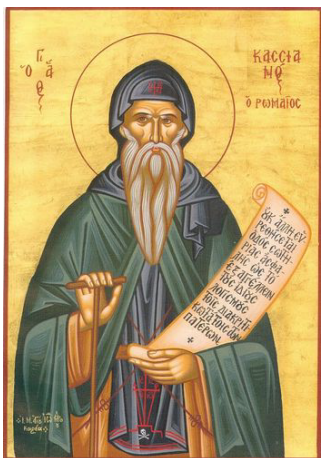
► **Eucharistická poklona.** V piatok 1. marca bude od 9.00 hod. zároveň chrám otvorený celodennej poklone pred Najsvätejšou Eucharistiou.

► **Sväté liturgie nedeľu 3. marca:** 08.00 Janov; 09.30 Ruské Pekl'any; 11.00 Ľubovec

► **Sväté liturgie v nedeľu 10. marca:** 08.00 Ruské Pekl'any; 09.30 Janov; 11.00 Ľubovec

Prepodobný otec Kassián (29. február)

Svätý Ján Kassián sa narodil v roku 360 pravdepodobne v Malej Skýtii (dnešné Rumunsko). Jeho zbožní rodičia mu poskytli vynikajúce vzdelanie aj duchovný život. Ján vstúpil do kláštora v diecéze Tomis, kde pôsobil ako askéta jeho priateľ a príbuzný sv. Germanus. V roku 380 spolu odišli do Svätej zeme. Tam zostali v betlehemskej kláštore neďaleko miesta, kde sa narodil Spasiteľ. Po niekoľkých rokoch začali navštevovať púštné kláštory Egypta a čerpali z duchovných skúseností nespočetných askétov. Naučili sa veľa užitočných vecí o duchovnom boji, modlitbe a pokore. Poznámky, ktoré si sv. Ján urobil, tvorili základ jeho knihy s názvom Konferencie s otcami. Keď bol v roku 404 vyhostený z Konštantínopola sv. Ján Zlatoústym, sv. Ján Kassián a sv. Germanus odišli do Ríma, aby sa zaňho prihovorili. Tu bol sv. Ján vysvätený za presbytera. Po smrti Jána Zlatoústeho odišiel do Marseille v Galii (dnešnom Francúzsku). Tam založil dva cenobitské kláštory, jeden pre mužov a druhý pre ženy, podľa vzoru východného mníšstva. Na žiadosť miestneho biskupa napísal dielo Inštitúty cenobitského života, v ktorom opisuje život palestínskych a egyptských mníchov. Prostredníctvom svojich spisov poskytol kresťanom západu príklady cenobitských kláštorov a oboznámil ich s asketizmom kresťanského východu. V roku 431 napísal svoje záverečné dielo O vteleení Pána proti Nestorovi. Zomrel v roku 435 vo veku 75 rokov. Jeho sväté relikvie boli uložené v podzemnej kaplnke v Kláštore svätého Viktora v Marseille. Jeho hlava a pravá ruka sú v hlavnom chráme.

V tomto týždni sme vstúpili do výnimočného obdobia roka – Veľkého a svätého pôstu. Je to čas prípravy nielen na najväčší sviatok cirkevného roka, ale aj najväčšiu udalosť v dejinách – Paschy, Kristovho vzkriesenia. Pôst je pozvaním, ktoré nám Boh dáva na to, aby sme ho bližšie spoznali v tichu, modlitbe a zdržanlivosti. Je pozvaním k našej osobnej premene. Preto vám chceme ponúknuť ako duchovné čítanie malé dielko o modlitbe srdca od neznámeho ruského autora. V slovenčine vyšlo pod názvom *Spomienky pútnika*.

Prvá rozprava

Pán sa na nejakú chvíľu pohrúžil do ticha, potom sa pozrel na mňa a povedal: „Ustavičná modlitba je neustále úsilie ľudského ducha o spojenie s Bohom. Ak chceš mať úspech v tomto blahodarnom cvičení, musíš často prosiť Pána, aby ťa naučil modliť sa bez prestania. Viacerá sa modlievaj a horlivejšie sa modlievaj, modlitba sama od seba ťa naučí, ako sa môže stať ustavičnou. Ale na to treba času.“ Po týchto slovách mi ponúkol trochu jedla, dal mi nejaké peniaze na cestu a s Pánom Bohom. Nevedel mi nič vysvetliť. Znova som sa dal na cestu. Premýšľal som. Čítal som. Uvažoval som, ale som tomu nemohol porozumieť. Mal som však takú pevnú vôľu naučiť sa modliť bez prestania, že v noci som nemohol ani oko zažmúriť.

Keď som prešiel dvesto vierst, prišiel som do hlavného mesta provincie. Zazrel som tam akýsi kláštor. Povedali mi, že v tom kláštore žije veľmi nábožný, láskavý a pohostinný predstaviteľ. Vybral som sa teda k nemu. Prijal ma láskavo, ukázal mi miesto, aby som si sadol a ponúkol mi aj čosi zajesť. „Svätý otcé,“ povedal som mu, „nepotrebujem jedlo. Namiesto jedla mi dajte duchovné poučenie, ako by som si mohol spasiť dušu. Ako si spasiť dušu?“ Takto: „Zi podľa prikázaní, modli sa k Bohu a budeš spasený.“ „Počul som však, že sa treba modliť bez prestania, ale neviem ako to robiť. A nemôžem za svet pochopiť, čo znamená ustavičná modlitba. Prosím vás, vysvetlite mi to.“ „Neviem, bratku, ako ti to mám lepšie vysvetliť. Ale počkaj. Mám malú knižočku, v ktorej je to dobre vysvetlené.“ I vzal Duchovnú náuku vnútorného človeka od svätého Dimitria. „Pozri sa, prečítaj si túto stránku.“ Začal som čítať tento odsek: „Slová Apoštola, že sa treba stále modliť sa vzťahujú na modlitbu, ktorá sa robí rozumom. Rozum naozaj môže byť vždy ponorený do Boha bez toho, že by bol roztržitý, a tak sa môže k Bohu modliť bez prestania.“ „Ak ti Boh nedá tento dar, pôjde to veľmi ťažko,“ povedal predstaviteľ. Ale mi nič nevysvetlil. Zostal som u neho cez celú noc a ráno som sa mu poďakoval za jeho láskavé prijatie. Znova som sa vybral na cestu. Ani som nevedel, kam som vlastne kráčal. Bol som smutný, pretože som nemohol pochopiť tú vec. Aby som sa potešil, čítal som Svätú bibliu.

Za pár dní som takto kráčal po hlavnej ceste, až konečne jedného večera som stretol istého starčeka, ktorý vyzeral ako mních. Na moju otázku odpovedal, že je naozaj mníchom a že pustovnía, v ktorej žije s niekoľkými spolubratmi, je asi na desať vierst vzdialená od hlavnej cesty. Pozval ma, aby som ich navštívil. „U nás,“ povedal mi, „prijímame pútnikov, dáme im prístrešie a čosi zajesť v útulni pre pocestných.“ Nemal som veľkú chuť ísť tam. Povedal som mu: „Môj pokoj nezávisí od prístrešia, ale od duchovnej náuky. Nehľadám nijakú stravu, veď mám dosť chleba vo svojom vreci.“ „Akú náuku to hľadáš? Co by si chcel lepšie pochopiť? Pod', pod' len k nám, drahý bratku. Medzi sebou máme niekoľkých starcov veľmi skúsených v duchovnom živote. Oni ti môžu dať duchovnú radu a upraviť ťa na pravú cestu podľa svetla Božieho slova a učenia svätých otcov.“